

opusdei.org

La crisi em va acostar a Déu

Toni López és l'encarregat de manteniment del Col·legi Miralvent (Castelló). Està casat amb Adela, amb qui té 4 fills. Ens expliquen com van conèixer l'Opus Dei i com procuren viure la vocació en aquests temps de dificultats econòmiques.

04/12/2012

Com vas conèixer l'Opus Dei?

Jo vaig conèixer l'Opus Dei a través dels col·legis. Per circumstàncies de la vida em vaig esmerçar a portar els meus fills a les escoles de Foment i allà vaig entrar en contacte amb l'Opus Dei. Vaig començar a assistir a mitjans de formació i em va agradar molt la formació que donaven.

La crisi em va acostar a Déu

La crisi ja la vaig passar fa temps, abans que comencés l'actual. Vaig tenir una empresa constructora i ho vaig passar molt malament. Abans que a tothom li anés malament a mi ja m'hi anava. Penso que aquesta crisi ens ha de servir per acostar-nos més a Déu.

Quan ho vaig passar malament econòmicament amb la meva família, vaig descobrir que havia d'acostar-me més a Déu i que estava mancat de moltes coses, perquè en anar sobrat econòmicament pots caure en l'error de pensar que ets

autosuficient i no necessites Déu per a res i apartar-te'n poc a poc, refredant la teva relació amb Déu i perdent la fe de mica en mica. Llavors em vaig adonar que estava en aquesta situació i que Déu em volia dir alguna cosa. Moltes vegades penso que quan ens passa una desgràcia, creiem que Déu no és just amb nosaltres i hem de veure-ho a l'inrevés: Déu ens està avisant que hem d'acostar-nos més a Ell i que nosaltres sols no servim per a res.

Com santifica el treball un encarregat de manteniment

La santificació del treball rau en fer totes les coses, -tota la feina-, de cara a Déu. Això t'ajuda a fer les coses millor. És un peix que es mossega la cua: tu vols oferir a Déu la teva feina i aquesta mateixa raó t'impulsa a treballar amb més il·lusió i millor.

Per aconseguir-ho, el que faig és ser enginyós per tenir presència de Déu

tot el dia: si estic arreglant un pany me'n recordo del xiquet que l'ha trencat i reso una mica per ell, quan llenço les escombraries del col·legi penso en aquells que han dinat allà o de les senyores de la cuina que han fet el menjar per a tots ... En definitiva, intento recordar-me contínuament de pregar pels altres i d'oferir a Déu aquesta feina que faig.

Necessitava direcció espiritual

El que més m'ha ajudat és tenir direcció espiritual i en això noto la diferència entre el catòlic que era abans i el catòlic que sóc ara. No em veig dirigit en absolut, sinó ajudat a polir petits defectes dels quals sense la direcció espiritual no me'n adonaria. És el que més he trobat a faltar abans de pertànyer a l'Opus Dei, perquè fora d'ell es pot portar una direcció espiritual, però l'Opus Dei te la facilita molt i, en

conseqüència, m'és més senzill ser millor cristià.

Sense perdre de vista l'educació dels fills

Sóc de l'opinió que educativament parlant no és molt positiu que uns fills vegin als pares totalment desocupats. Per això, considero positiu per a la seva educació que em vegin ocupat en el treball i que no m'aturo quan arribo a casa, igual que la meva dona. M'organitzo com puc: entre la meva dona i jo intentem repartir-nos les tasques de casa i atendre els xavals el millor que podem.

Adela Andreu. Infermera. Casada amb Toni López. Una família nombrosa

Tenir una família nombrosa era una decisió molt ferma que ja havíem pres abans de casar-nos: apostàvem per una família nombrosa, si Déu ens

la regalava clar. És veritat que aquesta decisió comporta moltes vegades renunciar a altres coses. Per exemple, sortir a l'estiu, conformant-nos amb anar a la platja de la ciutat on vivim o al xalet d'alguns amics, etc.

Sense perdre a Déu de vista

La vocació a l'Opus Dei, em comporta llevar-me oferint ja el dia a Déu, i després, tot el que faig, tant en la meva vida en família, -tenir cura amb afecte dels meus fills i del meu marit-, com en la feina professional, -cuidar els pacients i tractar-los com a fills de Déu-, i tot sempre de cara a Déu.

En què m'ajuda la meva vocació

La vocació m'ajuda no només a santificar la vida ordinària en el treball i en la família, també m'ajuda a millorar la meva vida interior i en el tracte amb els altres, per exemple,

a saber que quan no faig alguna cosa bé he de demanar perdó i procurar rectificar.

La vocació dels fills

Penso que hem de ser generosos davant allò que Déu ens demani i crec que ens demana generositat en la vocació, en el matrimoni, en l'educació dels fills... Per això, si Déu demana als meus fills ser sacerdots o un altre tipus de vocació dins de l'Opus Dei, el que sigui, al meu entendre hem de ser generosos, estar despresos i recolzar la seva decisió.